

POSTÁN ERKEZETT

Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda

DR. BOLDIZSÁR BALÁZS ügyvéd

Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 0 0 0 8 6 - 0 / 2022

a Kecskeméti Törvényszék (alapügyben első fokon eljár bíróság) útján

Kecskemét,
Rákóczi út 7.
6000.

Érkezett: 2022 JAN 11.

Példány: 6

Kezelőiroda:

Melléklet: 43 db

KECSKEMÉTI TÖRVÉNYSZÉK

FÖLAJSTROM SZÁM
KEZDŐIRATON:

Erkezett: 2021 DEC 23.

PÉLDÁNY: 3

FELZET: 1u

MELLÉKLET: 5

KOZTUK:

FÖLAJSTROM SZÁM
UTOIRATON: H.P. 20606/2020

Tárgy: Alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személyek által benyújtott **alkotmányjogi panasz**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, **Dr. Boldizsár Balázs** ügyvéd, (Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda, székhelye: [redacted] KASZ: 36057860), az egyedi ügyben érintett [redacted]

I. rendű alperes és [redacted]

II. rendű alperes, meghatalmazott jogi képviselőjeként eljárva, ezúton az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény AZ ÁLLAM fejezet Az Alkotmánybíróság alcím 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja és (3) bekezdésének b) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzését, mint az Alaptörvény

- XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseivel,
- 28. cikkével, és
- 25. cikkének (3) bekezdésével ellentétes, egyben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 213. § (3) bekezdését, 227. § (1) bekezdését és 270. § (2) bekezdését súlyosan sértő egyedi bírói döntést megsemmisíteni, továbbá a Kúriát a kérelmezők, mint I-II. rendű alperesek, által benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálására kötelezni szíveskedjen.

Indokolás:

A.) AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSA FELTÉTELEINEK FENNÁLLÁSA

1.) Az indítványozók neve és lakóhelye: [redacted]
és [redacted]

Az indítványozók jogi képviselője és székhelye: Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda/
Dr. Boldizsár Balázs ügyvéd [redacted]

2.) A sérelmezett kúria döntés kézbesítésének időpontja: 2021. október 27. napja, így az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 30. § (1) bekezdése szerinti, 60 napos határidő a jelen kérelem benyújtása tekintetében megtartottnak minősül.

3.) Az Alkotmánybíróság indítvány elbírálására vonatkozó hatáskörét megállapító, továbbá az indítványozó jogosultságát megalapozó alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezések: az Alaptörvény AZ ÁLLAM fejezet Az Alkotmánybíróság alcím 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a.

4.) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntés: a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú, felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzése.

5.) Az alkotmányjogi panasz benyújtási jogosultságot megalapozó egyedi ügyben érintettség, illetve a jogorvoslati lehetőségek nemlegessége/kimerítése:

kérelmezők az első fokon a Kecskeméti Törvényszék 4.P.20.606/2020/13. számú (20. sorszám alatt kiegészítve), illetve a másodfokon a Szegedi Ítéletábla Pf.II.20.099/2021/7. számú jogerős ítélete alapján szolgáló, élettársi közös vagyon megosztása tárgyú peres ügyben I. és II. rendű alperesként (félként) járnak el, így az egyedi ügyben érintettek.

A Szegedi Ítélőtábla Pf.II.20.099/2021/7. számú ítélete az ügy érdemében hozott, jogerős másodfokú **közbenső** ítélet, mivel a Szegedi Ítélőtábla a Kecskeméti Törvényszék közbenső ítéletét helybenhagyta, a részítéletét pedig hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A jogerős másodfokú ítélettel szemben [REDACTED] [REDACTED] kérelmezőket rendes jogorvoslati jog már nem illeti meg, továbbá [REDACTED] [REDACTED] kérelmezők a felülvizsgálat jogát a Kúria előtt, Pfv.II.21.184/2021. szám alatt lefolyt ügyben kimerítette, így az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ának b) pontja szerinti feltétel teljesül.

6.) A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzése súlyosan sérti [REDACTED] kérelmezők Alaptörvényben biztosított alapvető jogait, így az alkotmányos jogorvoslathoz való jogot és ezzel összefüggésben a jogállamiság/jogbiztonság alapelveit, a tisztességes bírói eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát, a bírók törvénynek való alárendeltsége elvét, és a jogszabály-értelmezés alkotmányos alapelvét. Erre figyelemmel, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-ának a) pontja szerinti feltétel teljesül.

7.) A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzésének tartalmát az Alaptörvény-ellenesség érdemben befolyásolja (az Alaptörvény-sértés miatt a Kúria megfosztotta [REDACTED] kérelmezőket a jogorvoslat alkotmányos jogától), így az alkotmányjogi panasz Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 29. §-a szerinti befogadásának feltétele teljesül.

B.) A BÍRÓI DÖNTÉS ÉS ELŐZMÉNYEI

I.) A per tárgya

8.) A per tárgya a felperes és az I-II. rendű alperesek édesapja (örökhagyó) között fennállt **élettársi vagyonszövetség megállapítása** és az **élettársi közös vagyon megosztása** iránti igény. A per - a keresetlevél felperesi benyújtásának időpontjára figyelemmel - a **régi Pp.** (1952. évi III. törvény) szabályai szerint folyik.

A perben a felek által az élettársi vagyontársaságba tartozónak megjelölt vagyontárgyak csak részben képezik az örökhatározó hagyatéka iránt folyó hagyatéki eljárás tárgyát.

Figyelemmel a hagyatéki vagyontárgyak leltározott vagyontárgyak hagyatékba tartozásának felek által vitatott voltára, az eljáró közjegyző a hagyatéki eljárást a Kecskeméti Törvényszék előtt, 4.P.20.606/2020. szám alatt folyó hagyatéki per jogerős lezárásáig jogerősen felfüggesztette.

8-1.) Mivel a perben a **peres felek között vitás** volt egyrészt az élettársi közösség létrejöttének időpontja, másrészt az élettársak közötti a szerzésben közreműködés aránya (szerzésarány), harmadrészt az élettársi vagyontársaságba tartozó vagyontárgyak köre és azok értéke, **a perbíróságoknak a perben először a kereset jogalapja tárgyában kellett állást foglalnia ahhoz, hogy annak alapján a vagyonomegosztásról** (vagyontársaságba tartozó vagyontárgyak nevesítése, értékének meghatározása és peres felek közötti megosztása) **dönteni tudjon.**

8-2.) A régi Pp. 213. § (3) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazza:

„Ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege (mennyisége) tekintetében a vita elkülöníthető, **a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja (közbenső ítélet).** Ebben az esetben a tárgyalás a követelés összegére (mennyiségére) vonatkozóan csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatható.”

A hivatkozott jogszabályi rendelkezés alapján tehát a perbíróságnak jogszabályi felhatalmazása van arra, hogy a kereseti igény jogalapjáról (érvényesített jog fennállásáról) közbenső ítéletben döntsön, majd - a közbenső ítélet jogerőre emelkedését követően - a már eldöntött, utóbb nem vitatható jogalapon ítéletben döntsön a kereseti igény mennyiségéről/összegezéséről.

8-3.) A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, élettársi vagyontársaság megosztása tárgyú perben – figyelemmel a perben vitatott releváns tényekre, körülményekre – **a per tárgyát képező vagyontársaság megosztása iránti igény összegezéséről elbírálása előfeltételeként a jogalap körébe tartozó, perbíróság által eldöntendő kérdések** az alábbiak:

- az élettársi **életközösség létrejötte tényének megállapítása,**
- az élettársi **életközösség (vagyontársaság) fennállása időtartamának megállapítása,** amely magában foglalja a kezdőidőpont és a megszűnés időpontjának meghatározását,
- az élettársak **szerzésben való közreműködése arányának meghatározása.**

A jogalap körébe tartozó, itt hivatkozott kérdések eldöntése nélkül az egyes vagyontárgyak vagyontársaságba tartozása és az élettársak tulajdoni hányada nem állapítható meg, továbbá a vagyontársaságba tartozó vagyonelemek megosztása (jutó vagyonelemek meghatározása) tárgyában nem hozható döntés. Az egyes vagyontárgyak, megosztás során figyelembe veendő értékének meghatározása is csupán a vagyontársaságba tartozó vagyontárgyak nevesítése alapján lehetséges.

Az élettársak szerzésben való közreműködése arányának megállapítása kifejezetten azért is a jogalap meghatározása körébe tartozó eldöntendő kérdés, mert a perbeli felperes és az örökhatározó a perbíróság által jogerősen megállapított szerzési arálynak megfelelően szereztek közös tulajdont az örökhatározó hagyatéki eljárása tárgyát képező egyes hagyatéki (ingó- és ingatlan) vagyontárgyakon, továbbá

Dr. Boldizsar Balazs
Jogi Iroda
DR. BOL...
Jogi ügyvéd

- a tulajdonszerzés (tulajdoni hányadok) jogerős megállapítása előkérdése az örökhatározó hagyatéka közjegyzői átadásának (csak az örökhatározó hagyatékába tartozó, vagyis tulajdonát képezett vagyontárgyak öröklésére kerülhet sor), míg
- az örökhatározó hagyatékának jogerős átadása pedig előkérdése a perbeli, közös vagyon megosztása iránti igény elbírálásának (az igény összegezésében történő döntés meghozatalának), mert a perbíróságok kizárólag a felperes és az I-II. rendű alperesek (örökhatározó örökösei) tulajdonát képező vagyon megosztásáról tud rendelkezni.

II.) Elsőfokú ítélet

9.) Az alapügyben első fokon a Kecskeméti Törvényszék járt el, amely 4.P.20.606/2020/13. sorszám alatt **közbenső és részítéletet** hozott, az alábbi lényeges tartalommal:

- egyrészt megállapította, hogy a felperes és a néhai [REDACTED] 1992. év őszétől kezdődően a néhai haláláig, 2017. október 24. napjáig élettársi életközösségben éltek,
- másrészt megállapította az **élettársak vagyonszerzésben történt közreműködése arányát**, rögzítve azt, hogy a felperes közös szerzés jogcímén a hagyatéki leltárban szerepeltetett közös vagyoni vagyontárgyak **1/2-ed tulajdoni hányadát** szerezte meg.

Az elsőfokú Törvényszék a közbenső és részítéletet a hagyatéki leltárban szerepeltetett három vagyontárgy tekintetében, a közbenső és részítélettel azonos tartalmú, 20. sorszámú kiegészítő ítéletével kiegészítette, mert ezen tételekről a közbenső és részítéletben elmulasztott rendelkezni.

9-1.) Az elsőfokú ítélet rendelkező része kifejezetten ugyan nem tartalmaz a szerzésarány elkülönített (általános) megállapítására vonatkozó szövegrészt, azonban az egyes, tételesen felsorolt hagyatéki vagyontárgyak vonatkozásában egységesen megállapítja, hogy a felperes közös szerzés jogcímén azok 1/2-ed tulajdoni hányadát szerzi meg, továbbá az elsőfokú ítélet indokolása [13] cikkének utolsó bekezdése rögzíti a szerzésarány - felperes és örökhatározó esetében azonos mértékű - megállapításának indokait, az alábbiak szerint:

„A közös tulajdonba került vagyonban való részesedés arányát az rPtk. 578/G §-a értelmezése kapcsán alakuló bírói gyakorlat szerint a szerzéshez való hozzájárulás mértéke szabja meg. A hozzájárulás mértékét pedig bizonyítani kell, ellenkező bizonyítás hiányában a hozzájárulást és az ezen alapuló részesedést egyenlőnek kell tekinteni. A bíróság a fentebb kifejtettek szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem találta bizonyítottanak az I. és II. rendű alperes szerzésben való közreműködésre vonatkozó eltérő tényállítását, ezért azt azonos mértékűnek tekintette.”

9-2.) Az elsőfokú ítélet tartalmából nyilvánvalóan és okszerűen következik, hogy az elsőfokú Törvényszék az élettársak közös vagyoni szerzésben történt közreműködése arányát (szerzésarányt) a perbeli igény jogalapja körébe tartozó kérdésként bírálta el (határozta meg), és ezért arról a közbenső ítéletében rendelkezett.

III.) Másodfokú ítélet

10.) Az alapügyben másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a Pf.II.20.099/2021/7. sorszámú **közbenső ítéletével** az elsőfokú Törvényszék **közbenső ítéletét helybenhagyta**, míg a részítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú Törvényszéket a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A másodfokú ítélet rendelkező része egyéb megállapítást nem tartalmaz, így a másodfokú Ítéltábla közbenső ítélettel elbírált jogalap körébe tartozó kérdésekre vonatkozó jogi álláspontja kizárólag a rendelkező részből nem állapítható meg.

10-1.) A jogerős másodfokú ítélet indokolásának [30] cikke egyértelműen (félre nem érthető módon) rögzíti az alábbi megállapítást:

„Az elsőfokú bíróság az életközösség fennállása, annak kezdő és befejező időpontja, továbbá a szerzésben való közreműködés aránya tekintetében – a jogalap körében - közbenső ítéletet hozott, míg az örökhagyó halála időpontjában meglévő vagyon tekintetében - utóbb kiegészített - részítélettel döntött, megállapítva, hogy mely közös vagyoni vagyontárgyakon szerzett a felperes 1/2 arányban tulajdonjogot.”

A másodfokú ítélet ezen megállapítása **nyilvánvalóan és okszerűen bizonyítja, hogy a másodfokú Ítéltábla – az elsőfokú Törvényszékkel azonos jogi álláspontra helyezkedve - az élettársak közös vagyoni szerzésben történt közreműködése arányának (szerzésarány) meghatározását a perbeli igény jogalapja körébe tartozó, és ezért a közbenső ítéletben elbírálandó kérdésnek tekintette!**

10-2.) A jogerős másodfokú ítélet indokolásának [32]-[38] cikkei rögzítik a szerzésarányt - felperes és örökhagyó esetében azonos mértékűnek – megállapító elsőfokú ítéleti rendelkezés Ítéltábla által történt helybenhagyásának indokait, továbbá **a másodfokú ítélet indokolásának [38] cikkében a másodfokú Ítéltábla rögzíti az elsőfokú ítélet e vonatkozású helybenhagyásának indokát**, az alábbiak szerint:

*„Mindezen peradatok ismeretében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti helyes mérlegelése eredményeként **okszerűen jutott arra a következtetésre is, hogy a felperes és a néhai szerzésben való közreműködésének pontos aránya nem határozható meg, ezért azt - a kiegészítő szabályra figyelemmel - 50-50 %-os mértékű.**”*

10-3.) A másodfokú ítélet tartalmából nyilvánvalóan és okszerűen következik, hogy a másodfokú Ítéltábla az élettársak közös vagyoni szerzésben történt közreműködése arányát (szerzésarányt) ugyancsak a perbeli igény jogalapja körébe tartozó kérdésként bírálta el (határozta meg), és ezért arról a közbenső ítéletében rendelkezett, és nem tartotta szükségesnek az elsőfokú közbenső ítélet rendelkező részét kiegészíteni vagy módosítani.

IV.) Felülvizsgálat az alapügyben meghozott másodfokú ítélettel szemben

11.) Az I-II. rendű alperesek az alapügyben másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.099/2021/7. sorszámú jogerős közbenső ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő a jogszabálysértően megállapított **élettársi szerzésarány kúriai felülvizsgálata iránt**, kérve a szerzésarány eltérő megállapítását a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével.

Figyelemmel arra, hogy egyrésről a Pp. jogorvoslati rendszere szerint a jogszabálysértő másodfokú közbenső ítélettel okozott joghátrány orvoslására kizárólag a felülvizsgálat jogintézménye állt az I-II. rendű alperesek rendelkezésére, másrésről a jogerős közbenső ítéletben meghatározott szerzésarány mértéke alapvetően befolyásolja az örökhagyónak jutó vagyon mértékét, harmadrésről a jogerősen megállapított szerzésarány res iudicata-nak minősül, ezért azt az I-II. rendű alperesek a per későbbi szakaszában már nem vitathatják, illetve erre nézve a perbíróság nem folytat le bizonyítást (ilyen indítványt figyelmen kívül hagyja), **az I-II. rendű alpereseket a Kúria megfosztja az alkotmányos jogorvoslati jogától, ha jogszabálysértő módon utasítja el a felülvizsgálati kérelmüket.**

DR. BO
iggyéd

12.) A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzésével a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította arra hivatkozással, hogy

- a felülvizsgálati kérelem **érdemben nem bírálható el**, mert a régi Pp. 270. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálatnak kizárólag a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen van helye,
- a másodfokú bíróság az eljárást érdemben befejező határozatot kizárólag az elsőfokú közbenső ítélet, azaz az élettársi életközösség fennállásának időtartama tárgyában hozott, **az elsőfokú bíróság** – felperes tulajdonszerzését és ennek keretében az **élettársi szerzésarányt megállapító – részítéletét hatályon kívül helyezte,**
- a hatályon kívül helyező jogerős ítéleti rendelkezés végzés hatályú határozat, amely nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek, ezért azzal szemben nem megengedett a felülvizsgálat,
- tény, hogy a jogerős közbenső **ítélet indokolása** a hatályon kívül helyezés indokain túl is **tartalmaz megállapításokat az élettársak szerzésben való közreműködése arányára, azonban** a régi Pp. 271. § (1) bekezdésének d) pontja szerint a jogerős **ítélet indokolása ellen nincs helye felülvizsgálatnak.**

A Kúria - Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzésben – kifejtett jogi álláspontja szerint az élettársi szerzésarány a perbeli kereset összecszerűsége körébe tartozó eldöntendő kérdés, ugyanakkor a Kúria végzése – figyelmen kívül hagyva az első- és másodfokú ítéletek ellentétes rendelkezését és az erre vonatkozó kifejezett, nyelvtanilag egyértelmű ítéleti megállapításokat – sem nem rendelkezik a kúriai álláspont szerint jogszabálysértő bírósági közbenső ítélet megváltoztatásáról, vagy hatályon kívül helyezéséről, sem nem ad egyértelmű iránymutatást a perbíróságok részére a kérdésben legalább a kúria végzés indokolásában.

V.) A jogerős közbenső ítélet alapján folytatott alapügy

13.) A jogerős közbenső ítélet alapján az alapügy a Kecskeméti Törvényszék előtt folytatódik (első folytatólagos tárgyalás időpontja: 2021.11.10. napja volt) kizárólag az első- és másodfokú Bíróságok jogi álláspontja szerint a kereset összecszerűsége *(a szövetkezeti részarány jogcímén szerzett ingatlanok, illetve egyéb, különvagyonnak állított vagyontárgyak különvagyoni jellegének bizonyítása)* tekintetében, amely **folytatólagos eljárásban az elsőfokú Bíróság a szerzésarány kérdését már a közbenső ítéletben jogerősen eldöntöttnek tekinti és erre irányuló bizonyítást nem enged! Ezt a jogi álláspontját a tárgyaláson az eljáró bíró ki is fejezte.**

C.) AZ ALAPTÖRVÉNY MEGSÉRTETT RENDELKEZÉSEI, AZ ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOG SÉRELMEINEK LÉNYEGE, A BÍRÓI DÖNTÉS ALAPTÖRVÉNNYEL ELLENTÉTES VOLTÁNAK INDOKAI

14.) A Kúria Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzése az Alaptörvény, valamint az Alaptörvényben biztosított alapjogok érvényesülését biztosítani hivatott más jogszabályok alábbi rendelkezéseit sérti:

- Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.
- Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

- Alaptörvény 25. cikkének (3) bekezdése: A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 213. § (3) bekezdése: Ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege (mennyisége) tekintetében a vita elkülöníthető, a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja (közbenső ítélet). Ebben az esetben a tárgyalás a követelés összegére (mennyiségére) vonatkozóan csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatható.
- régi Pp. 227. § (1) bekezdése: Amennyiben a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a saját határozatához abban a perben, amelyben azt hozta, kötve van, mégpedig a határozat kihirdetésétől kezdve, ha pedig a határozat kihirdetve nem volt, annak közlésétől kezdve.
- régi Pp. 270. § (2) bekezdése: A jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától - jogszabálysértésre hivatkozással - a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

15.) A PK 195. számú állásfoglalás - a régi Pp. jogértelmezése körében – a közbenső ítélettel elbírált kereseti kérelem tekintetében iránymutatásként kimondja az alábbiakat:

*„Ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege (mennyisége) tekintetében a vita elkülöníthető, és a bíróság a jog fennállását előzetesen közbenső ítélettel állapítja meg. [Pp. 213. § (3) bek.], **a közbenső ítéletől utóbb akkor sem térhet el, ha a követelés összegének (mennyiségének) megállapítása iránt folytatott eljárás során felvett bizonyítás anyaga erre alapot adna.** A jogerős közbenső ítélethez anyagi jogerő [Pp. 229. § (1) bek.] fűződik, s ezért azt csak perújítási kérelemmel vagy törvényességi óvással lehet megtámadni. A közbenső ítélet elleni perújítás esetén a bíróság az összecszerűség kérdésében folyó per tárgyalását a perújítási ügy befejezéséig felfüggesztheti [Pp. 152. § (2) bek.]”*

A PK 195. számú állásfoglalásban rögzített jogértelmezéssel összhangban, a régi Pp. közbenső ítéltre vonatkozó rendelkezései tekintetében a Kúria, illetve az első- és másodfokú bíróságok között fennálló, a felülvizsgálati eljárásban jogszabálysértő módon a Kúria által feloldani elmulasztott jogértelmezés alapvetően és az I-II. rendű alperesek terhére hátrányosan (perbeli jogaiktól őket megfosztó módon) befolyásolja a perbeli igényük elbírálásához való alkotmányos jogukat, mert

- mivel az első- és másodfokú bíróságok úgy tekintik, hogy már jogerősen eldöntötték a perbeli szerzésarányt, ezzel megfosztják az I-II. rendű alpereseket a bizonyítás jogától a folytatólagos perben, illetve a részítéletben már erről nem rendelkezhetnek a jogerő intézménye miatt, hanem res iudicataként alkalmazniuk kell a jogalap körében megállapított 50-50%-os szerzésarányt, továbbá
- mivel a Kúria nem mondta ki kifejezetten a Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámu végzésében azt, hogy a szerzésarány a perbeli igény esetében az összecszerűség körébe tartozó kérdés, és nem helyezte hatályon kívül vagy nem módosította az ellentétes jogértelmezés miatt nyilvánvalóan jogszabálysértő másodfokú, jogerős ítéletet, a jogerős közbenső ítélettel megállapított 50-50%-os szerzésaránytól a perbíróságok a továbbfolytatott eljárásban már nem térhetnek el, így a részarányt megállapító ítéleti rendelkezéssel szemben az I-II. rendű alpereseket a Kúria megfosztotta a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat, jogi lehetőségétől, mert a kérdést a Kúria a jogerős részítélettel szemben utóbb előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján sem vizsgálhatja felül a jogerő jogintézménye által felállított korlát miatt.

Rögzíteni kell, hogy a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.099/2021/7. sorszámú jogerős közbenső ítélete indokolásának [30] cikke egyértelműen (félre nem érthető módon) rögzíti, hogy „az elsőfokú bíróság az életközösség fennállása, annak kezdő és befejező időpontja, továbbá **a szerzésben való közreműködés aránya tekintetében – a jogalap körében – közbenső ítéletet hozott**”. Mivel a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.099/2021/7. sorszámú jogerős közbenső ítéletével az elsőfokú közbenső ítéletet helybenhagyta, **a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.099/2021/7. sorszámú jogerős közbenső ítéletével a szerzésben való közreműködés arányát 50-50%-ban jogerősen eldöntöttnek kell tekinteni!**

Amennyiben a Kúria jogi álláspontja szerint az élettársi szerzésben való közreműködés arányának megállapítása/elbírálása a jogalap körében (vagyis közbenső ítélettel) jogszabályszerűen nem lehetséges, mert az csak részítélettel bírálható el jogszerűen, mint az összegerszerűség körébe tartozó eldöntendő kérdés (márpedig erre a jogi álláspontra utal az a kúriai hivatkozás, hogy a hatályon kívül helyező jogerős ítéleti rendelkezés végzés hatályú határozat, amely nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek és ezért nincs helye felülvizsgálatnak), **a Szegedi Ítéltábla jogerős közbenső ítélete, amely a jogalap körében jogerősen megállapította a szerzésarányt, szükségszerűen jogszabálysértő!**

Arra figyelemmel pedig, hogy a régi Pp. a jogszabálysértő jogerős ítélettel szemben kizárólag a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat, jogintézményét biztosítja az I-II. rendű alperesek számára, azonban a felülvizsgálati kérelem benyújtása a jogerős ítélet közlésétől számított 60 naptári napos jogvesztő határidőn belül lehetséges, és ez a határidő a perbeli ügyben már eltelt, a Kúria a Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzésével végérvényesen megfosztotta az I-II. rendű alpereseket az alkotmányos jogorvoslati joguktól azzal, hogy a felülvizsgálati kérelmüket érdemben nem bírálta el és a szerzésarány kérdésében jogerősen döntő másodfokú közbenső ítélet jogszabálysértő voltát nem vizsgálta meg.

16.) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság számos alkalommal, többféle szempontból foglalkozott a jogorvoslati jog alkotmányos tartalmával. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogorvoslati jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége (lásd: 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27., 31.; 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16], legutóbb megerősítve: 3059/2017. (III. 20.) AB végzés, Indokolás [15]).

A jogorvoslati jog biztosítását jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el (513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 734.). Minden jogorvoslat lényegi eleme a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát (23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186., 3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]; legutóbb megerősítve: 18/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [10]). A különböző eljárásokban a jogalkotó eltérő jogorvoslati formákat, jogorvoslatot elbíráló fórumokat állapíthat meg, valamint azt is eltérően határozhatja meg, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet (1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; hasonlóan: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]).

Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták [lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [61]], hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, így például ha azt a részletszabályok rendelkezései akadályozzák meg, ezáltal üresítve ki, illetve téve formálissá a jogorvoslathoz való jogot [lásd 21/1997. (III. 26.) AB határozat, ABH 1997, 103, 105-106.; megerősítve: 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [31]].

17.) Az Alkotmánybíróság az 3/2015. (II. 2.) AB határozatban leszögezte, hogy a jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesülése nem csupán a jogalkotóval szemben (a jogszabályok tartalmát illetően) fennálló követelmény, hanem az Alaptörvény 28. cikkéből következően (a jogszabályok értelmezése során) a jogalkalmazó szerveket is kötelezi. Mindez összhangban van az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 13. cikkében garantált hatékony jogorvoslathoz való jognak az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) ítélezési gyakorlatában kibontott tartalmával is. Az EJEB maga is hangsúlyozta ugyanis, hogy az Egyezmény 13. cikkében biztosított jogorvoslati jog hatékonyságának mind a jogszabályok, mind azok gyakorlati érvényesülését illetően is fenn kell állnia, amit az Egyezményben részes államok hatóságai nem akadályozhatnak működésük során jogszerűtlenül [Ilhan kontra Törökország [GC] (22277/93.), 2000. június 27., 97. bekezdés; Karácsony és mások kontra Magyarország (42461/13.), 2014. szeptember 16., 96. bekezdés; Szél és mások kontra Magyarország (44357/13.), 2014. szeptember 16., 93. bekezdés] [lásd: 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [32]].

18.) A polgári perben a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat, jogintézményének bevezetése az Alaptörvényből kényszerítően nem következik, ugyanakkor a régi Pp. szerint a törvényhozó a polgári peres eljárás során bizonyos esetkörben, az ott meghatározott feltételekkel mégis lehetővé tette a peres felek számára a jogszabálysértő jogerős másodfokú ítélet Kúria általi felülvizsgálatának kezdeményezését. A felülvizsgálat lehetőségének jogalkotó általi megteremtése a felülvizsgálati kérelmet elbíráló **Kúria számára** egyúttal olyan, **az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó alkotmányos kötelezettséget is létrehozott, amely szerint jogalkalmazása során a jogalkotó által megnyitott felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat, lehetősége az Alaptörvényből levezethető követelményeknek megfelelően, így hatékonyan és ténylegesen is érvényesüljön** (analog módon a büntetőjogi pótmagánvád tekintetében a 3/2015. (II. 2.) AB határozatban kifejtett jogi okfejtéshez).

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében a bírói függetlenség nem a bíróságok személyi előjoga, hanem a jogkereső személyeket és szervezeteket megillető alapjog, hogy ügyüket független és pártatlan bíróság bírálja el. Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy „[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével” [20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23]].

Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság jogosult vizsgálni azt, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben eljáró bíróságok és a Kúria jogértelmezése, illetve az ellentétes jogértelmezésük következményei levonásának Kúria általi elmulasztása összhangban áll-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való joggal.

19.) A 15. pontban kifejtettek alapján, a nyelvtani és logikai értelmezés szabályai szerint egyértelműen megállapítható, hogy az első- és másodfokú bíróságok, továbbá a Kúria a határozataikban **ellentétesen értelmezték** a közbenső ítélet tárgyát képező (jogalap körébe tartozó) jogkérdések körét, illetve a szerzésarány e körbe tartozását, valamint a Kúria – az első- és másodfokú bíróság jogértelmezésével ellentétes jogi álláspontja ellenére – a Kúria jogértelmezéséből következőleg **nyilvánvalóan jogszabálysértő bírói jogalkalmazást nem vizsgálta és annak jogkövetkezményeit nem állapította meg** a felülvizsgálati eljárásban. A Kúria ezen eljárása ellentétben áll a felülvizsgálat jogintézményének a jogszabálysértő jogerős másodfokú ítélet elleni jogorvoslat biztosításában testet öltő jogalkotói céljával.

A Kúria a jogértelmezésével az I-II. rendű alperesek számára biztosított felülvizsgálat, mint a jogszabálysértő jogerős ítélet elleni jogorvoslat, jogalkotó által szándékolt lehetőségét kizárták, és ennek következtében **megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslati jog hatékony érvényesülésének alkotmányos követelményét**. A Kúria jogértelmezése a rá vonatkozó, az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyta, emiatt contra constitutionem vált önkényessé, és így az I-II. rendű alperesek tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét is okozta.

20.) Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint, a bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló olyan jogintézmény {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}, amelynek elbírálása során az Alkotmánybíróság feladata, hogy az Alaptörvényben elismert alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. Figyelemmel arra, hogy a Kúria első- és másodfokú bíróságok kifejezett jogi álláspontjával ellentétes jogértelmezése **közvetlenül befolyásolja (kizárja)** az I-II. rendű alperesek **jogorvoslathoz való alkotmányos alapjoga gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését**, az Alkotmánybíróságnak a törvényértelmezési és szakjogi kérdésekben (az élettársi szerzésarány megállapítása a jogalap körébe tartozó, illetőleg közbenső ítéletben eldöntendő kérdés vagy sem) is állást kell foglalnia {7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33], [38], 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [51]; megerősítve: 3208/2014. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.

21.) Az Alaptörvény 25. cikkének (3) bekezdése szerint, a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése arra kötelezi a Kúriát, mint a bírósági szervezet csúcán lévő bírói fórumot, hogy a jogállamiság, jogbiztonság érvényesülése alappilléreinek számító egységes, következetes és kiszámítható, legalább a főbb jogintézmények (például a polgári perben jogalap körébe tartozó, illetve közbenső ítélettel eldönthető kérdések) tekintetében fennálló jogalkalmazási (bírói) joggyakorlatot kialakítsa és fenntartsa. A bírói gyakorlat egységessége és kiszámíthatósága a jogalanyok számára alapvető fontosságú az anyagi és eljárási jogok gyakorlása szempontjából.

Dr. Balázs Balázs
ügyvéd
DR. BO
M
AC

A jogalkalmazás egységének biztosítása a Kúria számára nem csupán lehetőség, hanem az Alaptörvényben meghatározott kötelezettség. Ebből következőleg, egyrésről, amennyiben a Kúria a jogalkalmazás egységének hiányát tapasztalja egy adott jogintézmény bírói joggyakorlatában, a jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében a Kúria **köteles** jogegységi határozatban rögzíteni az irányadó jogalkalmazási, illetve jogértelmezési elveket. Másrészről, a Kúria **köteles** figyelemmel kísérni a hatáskörébe tartozó perekben az eljáró alsóbb fokú bíróságok kúriai joggyakorlatnak megfelelő eljárását, továbbá amennyiben a kúriai joggyakorlattól eltérő jogalkalmazási aktust tapasztal, a Kúria köteles jogorvoslatot biztosítani az eljárási szabályok szerint a peres félnek, a jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében.

22.) A Kúria Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jogot, az Alaptörvény 28. cikkében rögzített jogértelmezés elvét, az Alaptörvény 25. cikkének (3) bekezdésében rögzített kötelezettséget, továbbá a jogorvoslat konkrét jogintézményére vonatkozó Pp. szabályokat azért, mert nem vizsgálta/értékelte a perbíróságok Kúria jogértelmezésével ellentétes jogalkalmazását, és ennek az I-II. rendű alperesek jogorvoslati jogára gyakorolt jogkövetkezményeit, továbbá az egységes jogalkalmazási gyakorlat biztosítása érdekében a perbíróságok jogszabálysértő eljárását nem orvosolta, sőt megfosztotta az I-II. rendű alpereseket az alkotmányos jogorvoslati jogától. Ezért lehetséges és szükséges a jelen eljárásban a Kúria Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú végzésének megsemmisítése, mert a kúriai végzés megsemmisítése nélkül a kérelmezők (I-II. rendű alperesek) Alaptörvényben elismert alapjoga (jogorvoslathoz való jog) ténylegesen nem érvényesülhet, így az Alkotmánybíróság törvényes feladatát nem tudja teljesíteni.

E.) EGYÉB NYILATKOZATOK

23.) Az indítványozó hozzájárul a személyes adatainak kezeléséhez az alkotmányjogi panasz eljárásban.

24.) Az alkotmányjogi panasz mellékleteként, az indítványban foglaltak igazolására megküldöm

- a Kecskeméti Törvényszék 4.P.20.606/2020/13. számú, elsőfokú közbenső és részítéletét másolati példányban,
- a Kecskeméti Törvényszék 4.P.20.606/2020/20. számú, elsőfokú közbenső és részítéletet kiegészítő ítéletét másolati példányban,
- a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.099/2021/7. számú jogerős közbenső ítéletét másolati példányban,
- a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámú, felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzését másolati példányban,
- a jelen eljárásra feljogosító, Gömöri Katalin és ifj. Gömöri István által a Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda részére adott ügyvédi meghatalmazás 1 eredeti példányát.

25.) Az alkotmányjogi panasz indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 53. § (2) bekezdése szerint, az ügyben első fokon eljáró bíróságnál (Kecskeméti Törvényszék) az Alkotmánybírósághoz címezve nyújtom be, 3 (három) eredeti példányban, postai úton, illetőleg a beadványt és mellékleteit elektronikus úton is megküldöm az elsőfokú bíróság részére.

DR. B. [Redacted]
Munka
Száma: 1812

26.) A fentiek alapján, tisztelettel kérem az alkotmányjogi panasz befogadását és elbírálását, ennek során a Kúria Pfv.II.21.184/2021/2. sorszámu végzésének megsemmisítését.

Budapest, 2021. december 19.

Tisztelettel:

DR. BOLDIZSÁR BALÁZS
Ügyvédi Iroda
DR. BOLDIZSÁR BALÁZS ügyvéd

képviselőtében
Dr. Boldizsár Balázs ügyvéd
Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda